

maatte det ske ved, at man, hvor det var gør ligt, reducerede Tjenestemændenes Antal. Jeg tror ikke, det vil være heldigt at gøre det ved at nedsætte deres Indtægter. Finansministeren har jo selv tidligere udtalt, at han var meget stemt for at administrere med saa faa Tjenestemænd som muligt og derved bringe Udgifterne ned.

Hvis jeg skulde nævne et enkelt Sted, hvor jeg mener, at Udgifterne godt kunde nedsættes, vilde jeg nævne Sønderjylland. Der er fire Amter, og i disse har der hidtil været fire Amtmænd og fire Amtsassessorer. Ser vi hen til, at der f. Eks. i Skanderborg og Aarhus Amter kun er een Amtmand, vil mange finde det tvivlsomt, om det er paakrævet at have fire Amtmænd og fire Amtsassessorer i disse fire bitte smaa Amter. Jeg vil henstille til Ministeren at tage under velvillig Overvejelse, om ikke det Forhold kunde ændres. Saa vidt jeg ved, gælder den Ordning, der er truffet i sin Tid, endnu et Aars Tid godt og vel. Sammenlagde man de fire Amter saaledes, at de blev til to, tror jeg ikke, det kunde siges, at de Amter, der fremkom, blev for store. Derved kunde man nøjes med to Amtmænd og vilde faa en reel Besparelse, og vi er, som jeg sagde før, alle interesserede i at spare saa meget som muligt, ogsaa paa Normeringsloven, selv om det naturligvis gælder om at passe paa at spare paa de rigtige Steder.

Jeg anbefaler Normeringslovforslaget til Tingets Velvillie og Vedtagelse.

Brandes: Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Vedtagelse. Jeg kan ikke undlade at gøre en enkelt Bemærkning. Det er denne, at det foreskrives i Tjenestemandsløven, at Forslag til Normeringslov skal forelægges samtidig med Forslag til Finansloven. Jeg kan ikke erkende, at den højtærede Finansminister har opfyldt dette Paabud. Men jeg maa dog til hans Undskyldning vilføje, at ogsaa tidligere Finansministre ikke holdt sig denne Lovens Regel efterrettelig.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Partiordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget, idet jeg dog gaar ud fra, efter hvad det blev sagt af den ærede Ordfører for Partiet Venstre, at man ikke vil stille Ændringsforslag til Lovforslaget, men formentlig forbeholde sig sin Stilling til det.

Den ærede Ordfører for Venstre har Ret i, at jeg i min Fremsettelsestale har

forvekslet to Tal. Det ærede Medlem havde de rigtige Tal, men det samlede Resultat, som vi hver især naaede til, var rigtigt, nemlig en Forøgelse paa ca. 50 000 Kr. Det ærede Medlem spurgte, om den Besparelse, der vil komme paa Finansministeriets Budget, og som er anslaaet til 90 000 Kr., efter hvad jeg nævnte, bliver effektiv. Det gør den. Det er med Opretholdelse af de Stillinger, der nævnes i Loven, at der bliver en Besparelse paa 90 000 Kr. Jeg tror endda, at der vil kunne blive en yderligere Besparelse, efterhaanden som Forholdene trækker sig i Lave, saa at Personalet kan blive endnu mindre, end det er blevet i Øjeblikket. Det er altsaa en Besparelse, som vil træde i Kraft med det samme.

Med Hensyn til Forholdene i Sønderjylland, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti omtalte, skal jeg bemærke, at Regeringen har sin Opmærksomhed henvendt paa dem og gerne efter denne Opfordring vil fortsætte med at søge Muligheder for Besparelser i den sønderjydske Administration.

Til den ærede Ordfører for det radikale Venstre skal jeg sige, at jeg skal bestræbe mig for at nærme mig til at opfylde det i Tjenestemandsløven opstillede Krav med Hensyn til Forelæggelse af Normeringsloven, hvis jeg fremtidig faar med dette at gøre; men under de Forhold, som der hidtil har været, i alt Fald under dem, der har hersket i Aar, har det ikke været muligt at fyldstgøre Kravet. Der fremkommer jo paa et sent Tidspunkt Indstillinger fra Administrationskommissionerne, og det gælder om at faa det i disse Indstillinger foreslaaede med, for saa vidt det kan medføre Ændringer i Lovforslaget, og saadant er navnlig Tilfældet for Finansministeriets Vedkommende. Selv om Normeringslovforslaget ikke behøver at forelægges samtidig med Finanslovforslaget, var det dog naturligvis ønskeligt at kunne opfylde Lovens Bestemmelse i saa Henseende, og hvis det ikke er muligt, burde man formentlig lave Loven om. Jeg tror ikke, det let vil være muligt at opnaa dette. Den Dispensation fra Lovens Krav, som i denne Henseende er givet tidligere Finansministre, har Rigsdagen altsaa været saa elskværdig at tilstaa ogsaa mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.